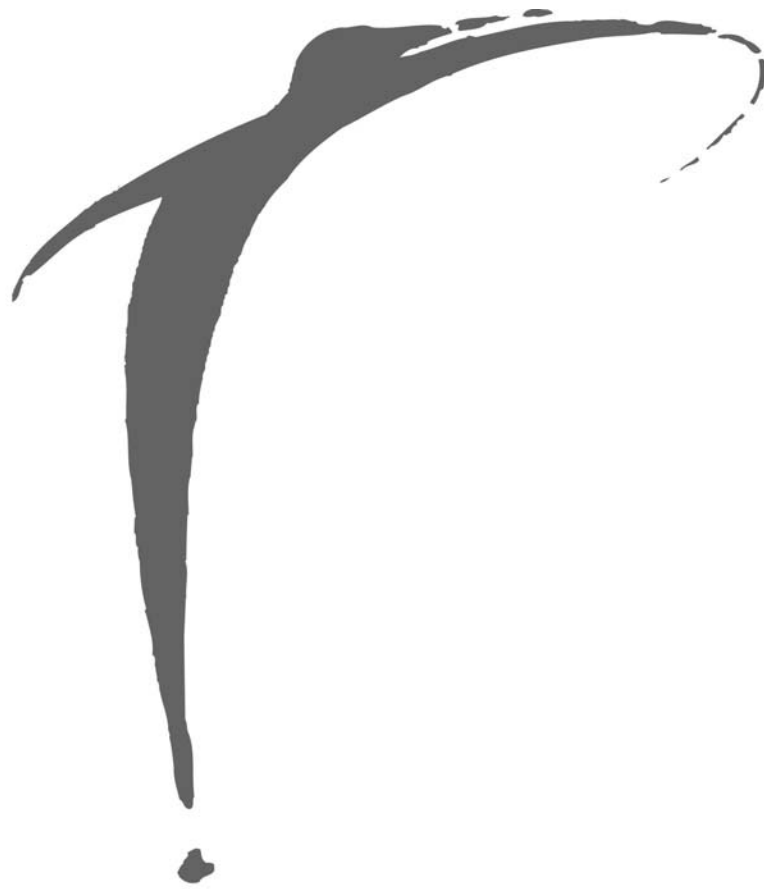

TANEC PRAHA 2006

PRESS - REVIEW

The XVIII International Festival of Contemporary Dance
and Movement Theatre
2. – 28. June 2006

TANEC PRAHA

**PRAHA – BRNO – OSTRAVA – ČESKÝ KRUMLOV – ČESKÉ
BUDĚJOVICE - TÁBOR**

Letošní Tanec Praha chápe jeviště jako laboratoř

Nina Vangeli

/Od naší spolupracovnice/

PRAHA, 20. 6. 2006

Výrazně experimentální je zaměření letošního, právě probíhajícího ročníku festivalu Tanec Praha. Těžištěm programu první půle přehlídky byla takzvaná Evropská taneční laboratoř – série večerů, v nichž se představila aktuální taneční Evropa. Vedle souborů z klasických oblastí tance – Itálie, Španělska, Francie, Švýcarska – tu byly zastoupeny i ty země jejichž taneční scéna je v tuzemsku méně známá, jako Litva, Kypr, Řecko, ale i Kuba a Izrael.

Český tanec a šok u stolu

Výrazné místo bylo věnováno současnému českému tanci. Mimo jiné se zde hned dvěma tanečními inscenacemi předvedla nová a průbojná skupina Nanohach, která uvedla Struktury vratkosti, vzniklé ze spolupráce s norskou choreografkou Karen Foss, a Synchronicity Michala Záhory. Petra Hauerová uvádí své laserové choreografie – Noční můru v česko-budějovické Basilice, kde Tanec Praha letos poprvé »zapíchl« vlnku při tanečním dobývání panenských prostor českých regionů.

Poté však už diváci vstoupili do experimentální zóny šokem, který jim připravili Simone Augtherlony a Thomas Wodianka ze Švýcarska s duetem Performers on Trial (Proces s performery). Po přestavení si s nimi diváci vyšlápli vyřídít účty na kulatý stůl, který zde

Tanec Praha zorganizoval. Představení, jehož námětem byla obhajoba hypotetického představení před imaginární porotou diváků, tak autenticky pokračovalo. Co popudilo některé diváky tak, že si skoro vjeli do vlasů s diváky sympatizujícími s tímto v Evropě velmi úspěšným dílem? Jednak tanec-netanec, jednak nahota. Téma bytostné viny umělce, které tanečníci rozkryli, bylo nicméně relevantní, a zdá se, že po bouřlivě výměně názorů experimentátoři svůj proces nakonec přece jen vyhráli.

”

Co popudilo diváky tak, že si skoro vjeli do vlasů se sympatizanty v Evropě velmi úspěšného díla?

Taneční laboratoře zahájil »samorost z Archangelska« Nikolaj Šetněv, hypermobilní hubeňour, chudě postrojený, v kulichu a velkých brýlích, který předvedl excentrickou klauniádu My Picture Vanished, která by byla ještě lepší, kdyby se jí nesnažil dávat za každou cenu nějaký obsah.

Velmi dobře dopadl blok věnovaný dialogu tance a hudby. Vystřídali se v něm T.I.R Danza z Itálie s představením Long Necked Chicken, v němž se perfektní tanečnice stává masochistickou obětí kontrabasisty, zpívajícího od nástroje svou krvežíznivou písničku.

Dánka Kirstine Kyhl Andersen v díle M(E)GO, an Assisted Solo předvádí studii dívčího blouda s vykulenými očima, vyšinitou bradou na dlouhém krku - je věčně na štiru s rovnováhou, věčně na zemi.

Dívčí kůže na buben

Ioannis Mantafounis s Katerinou Skiada z Řecka provedli Shadow's Projection – napínavý duet, který byl kontaktní improvizací hrou tanečnicků a dialogem s bubínkem, jenž nakonec vyskočil a zaimprovizoval si na tělo dívky jako na perkusní nástroj.

Tanečníci v pyžámách hrají dětské hry v In Between (Izrael/Itálie), během nichž zemře nejen plyšový medvídek, kterému dětsky krutá tanečnice utrhne hlavu, ale i tanečník, jehož smrt se dvěma ostatním prostě nějak přihodila.

Laboratoře uzavřelo sugestivní kubánsko-švédské trio Desert Miguela Azcuea. Magický eskamotérský výstup, kdy se vůli tanečnicků vymykají jejich vlastní paže, rozmnožují se a odcestovávají od svých majitelů, putují po svých i cizích tělech, vše pod rouškou panující tmy, z níž světlo vyřezává jen nejnmutnější prostor pro nekonečnou plodivost tanečního pohybu.

This Year Tanec Praha sees the Stage as a Laboratory
TANEC PRAHA INTERNATIONAL FESTIVAL
PRAGUE 20. June. 2006

This year's, now in progress, Tanec Praha festival has a decidedly experimental focus. The centerpiece of the accompanying program is a project called the European Dance Labs – a series of evenings that introduces the actual dance scene in Europe today. In addition to groups from the traditional dance regions - Italy, Spain, France, Switzerland – the program also includes presentations from countries such as Lithuania, Cyprus, Greece, as well as Cuba and Israel, whose dance scenes are less well known here.

Czech Dance and a Shock at the Table

Czech contemporary dance was also featured on the program. Among others, the new and enterprising group Nanohach merits mention. They presented the two performances - „Structures of Instability“, produced in cooperation with the Norwegian choreographer Karen Foss, and „Synchronicity“ choreographed by Michal Zahora. There was also Petra Hauerová with her laser choreography „Nightmare/Night Moth“, performed in the Basilika Center in České Budějovice, where Tanec Praha, this year for the first time, has „staked“ a claim in the name of dance, working virgin territory in the Czech regions.

Then, however, the audience was in for a bit of a shock as they entered into the experimental zone, with the duet „Performers on Trial“ by Simone Aughtertony and Thomas Wodianka from Switzerland. Following the performance, the audience traipsed up to settle accounts with the performers at a round table organised by Tanec Praha and the performance, whose theme was the defence of a hypothetical performance before an imaginary jury of spectators, very suitably and authentically continued. What provoked some of the audience so, that they managed to get in the hair of those audience members who sympathised with this very successful European work? Partly DancenoDance, partly nakedness. The theme of the fundamental guilt of the artist, which the dancers uncovered, was nevertheless relevant, and it seems that after a stormy exchange of opinions, in the end, the experimenters in the trial, all and all, came out ahead.

The Dance lab program opened with the „self-made“ Nikolaj Setnev from Arkangelsk, a hyper-mobile bony figure, shabbily outfitted, in a stocking cap and over-sized glasses, who performed the eccentric slap-stick „My Picture Vanished“, which would even have been better if he had not attempted, at all costs, to imbue it some deeper meaning.

The section devoted to dialogue between dance and music went very well. T. I. R Danza from Italy presented the performance „Long Necked Chicken“, in which the perfect dancer became the masochistic victim of the contra-bassist, singing his bloodthirsty little song from his instrument.

Kirstine Kyhl Andersen from Denmark, in the work „M(E)GO, An Assisted Solo“ presented a study of a girl's wandering, with wide eyes and deranged face atop a long neck, she is eternally at odds with equilibrium, eternally underfoot.

Drum of a Dancer's Hide

Ioannis Mantafounis with Katerina Skiada from Greece presented „Shadow's Projection“ – a thrilling duet, which was a contact improvised game of a dialogue between the dancers and a drummer, who at the end, jumped up and played an improvisation of the girl's body, like on a percussion instrument.

Then came dancers, in pajamas, playing children's' games in „In Between“ (Israel/Italy), during which not only the stuffed teddy bear perishes – his head wrenched off with child-like cruelty by the dancer – but also the dancer, whose death, along with two others, somehow simply happens.

The Lab program closed with the suggestive Cuban-Swedish trio „Desert“ by Miguel Azcue. A magical juggler's performance where, under the mask of darkness, light carves out only the most important space for the eternal fertility of the motion of dance.